

Î N C H E I E R E

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Olga Moisei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Moisei împotriva lui Grigore Moisei cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a soției, împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 06 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Olga Moisei și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 30 decembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2012, Olga Moisei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Moisei cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a soției.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 septembrie 1979, a înregistrat căsătoria cu Grigore Moisei la Oficiul de stare civilă Căușeni, iar în urma căsătoriei s-au născut cinci copii, care la moment au atins vârsta majoratului.

Susține că odată cu atingerea vârstei de pensionare și demisionarea din serviciu, relațiile cu soțul său au devenit tot mai tensionate, iar din anul 2008, familia lor s-a destrămat.

Afirmă că pensia, de care beneficiază pârâtul, depășește cu mult cuantumul pensiei sale, însă acesta o folosește doar în scopuri personale și nu contribuie la necesitățile și cheltuielile casnice.

Menționează că pârâtul s-a eschivat de la acordarea ajutorului financiar atunci când ea, fiind bolnavă, urma să primească un tratament costisitor, manifestând, astfel, un dezinteres total față de ea.

Consideră că toate căile de împăcare au eșuat, iar în aceste condiții, familia nu mai poate fi menținută.

Invocă că actualmente, starea sa financiară este precară, primește doar pensia, care este mică și nu are posibilitate să se întrețină din mijloace proprii.

Mai invocă că starea sa de sănătate este gravă, și are nevoie de tratament periodic costisitor, fiindu-i recomandate internări în instituții medicale.

Prin urmare, solicită desfacerea căsătoriei încheiată între ea și pârât la 15 septembrie 1979 și încasarea de la pârât a pensiei pentru întreținerea sa într-o sumă bănească fixă lunară în mărime de 1500 lei, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Căușeni din 30 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Olga Moisei și Grigore Moisei, înregistrată la 15 septembrie 1979 la Oficiul stării civile Căușeni cu nr. 110, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei a fost încasată de la Grigore Moisei în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 lei, iar Olga Moisei a fost scutită de la plata taxei de stat la înregistrarea desfacerii căsătoriei și au fost încasate de la Grigore Moisei în beneficiul Olgăi Moisei cheltuielile de asistență juridică în sumă de 300 lei și taxa de stat în sumă de 47 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 06 martie 2014 a fost respins apelul declarat de către Olga Moisei și menținută hotărârea primei instanțe.

La 17 aprilie 2014, în termenul prevăzut de lege, Olga Moisei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primii instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea pensiei de întreținere a soției și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea acestei pretenții.

Recurenta Olga Moisei, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârile judecătorești în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea pensiei de întreținere a soției, deoarece instanțele de judecată au apreciat în mod arbitrar și unilateral probele prezentate la materialele cauzei și nu au elucidat și constatat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Menționează că instanța de apel a concluzionat că în ședința de judecată s-a constatat că intimatul beneficiază de o pensie lunară în sumă de 1164 lei românești și nu de 4000 lei românești, după cum a invocat ea, fapt ce constituie o eroare, deoarece ea a indicat că intimatul beneficiază de o pensie de aproximativ 4000 lei moldovenești, echivalentul aproximativ al sumei de 1384 lei românești, conform cursului valutar din octombrie 2012 și nu de 4000 lei românești.

Susține că pentru a avea o informație precisă, ea a solicitat instanței de judecată înaintarea unui demers la Casa de pensii sectoriale a Ministerului Afacerilor Interne din România pentru stabilirea cuantumului pensiei, ce se achită intimatului.

Afirmă că în ședința de judecată s-a mai constatat că Grigore Moisei locuiește în România, nu dispune de locuință în proprietatea sa, închiriază apartament pentru care achită 250 lei românești și 300 lei românești pentru serviciile comunale, însă intimatul a prezentat ca probă copia contractului de închiriere întocmit la 11 iunie 2013, pe un termen de 6 luni, până la 10 decembrie 2013, care la momentul prezentării în instanța de judecată era deja expirat.

Consideră că intimatul a prezentat probe false, fără să prezinte informații de la organul fiscal abilitat despre înregistrarea contractului de chirie, precum și de la cadastrul bunurilor imobile din România și din Republica Moldova, care ar confirma că el nu dispune de bunuri imobiliare.

Invocă că instanțele de judecată au pus la bază doar declarațiile reprezentantului intimatului, avocatul Grigore Damian, fără a dispune de careva probe.

Mai invocă că prima instanță a stabilit că intimatul îl întreține pe fiul comun minor, achitând lunar câte 50 Euro pentru întreținerea sa, însă, de fapt, fiul său mai mic Andrei este născut la 21 decembrie 1988 și la momentul pronunțării hotărârii din 30 decembrie 2013, a împlinit vârsta de 25 ani, a absolvit Universitatea Tehnică din Moldova, locuiește împreună cu ea, nu are nici o sursă de existență, se află la întreținerea sa.

Menționează că intimatul nu a prezentat nici o probă, prin care să se confirme că el îi achită lunar fiului Andrei câte 50 Euro.

Susține că instanțele judecătorești nu au luat în considerație șirul de patologii ale stării sănătății și cheltuielile sale lunare prezentate în instanță.

Prin referința depusă la 26 mai 2014 Grigore Moisei a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Olga Moisei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Olgăi Moisei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Olgăi Moisei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi